

FESTTALE

til Grundejerforeningen Tømmerupvangs 25-års jubilæumsfest.

Vi er jo samlet hér i dag for at festligholde, at vores forening i år har eksisteret som grundejerforening i 25 år. For at være helt nøjagtig blev Grundejerforeningen Tømmerupvang en kendsgerning på en stiftende generalforsamling, der blev afholdt den 6. marts 1978. Grundejerforeningens første formand, det var Per Ahn fra nr. 19. Per havde også i flere år været formand for den parcellforening, som samme dag blev opløst og erstattet af grundejerforeningen. Per havde udført et omfattende stykke arbejde i parcellforeningen og ønskede ikke at fortsætte som formand i grundejerforeningen, men han blev dog presset til at påtage sig ét år på posten. Det var så meningen, at undertegnede skulle køres i stilling til at overtage jobbet året efter, men jeg ville godt lige ind som almindeligt bestyrelsesmedlem og det første år snuse lidt til, hvordan bestyrelsesarbejdet foregik, inden jeg skulle være formand. Der skete så det, at der gik "kage" i afstemningen, så jeg kun blev indvalgt som 1. suppleant. Jonna Skov Jensen fra nr. 13, som vi jo også stadig har iblandt os, blev valgt som næstformand. Erik Dahl Jensen, nr. 32 blev kasserer, Grete Hansen nr. 61 sekretær og Ib Lyng nr. 4 bestyrelsesmedlem. Ib Lyng holdt dog kun i 7-8 måneder, hvorefter han fraflyttede grundejerforeningen. Herefter kom jeg så ind i bestyrelsen de sidste må-neder af det første leveår, og på den følgende generalforsamling, nærmere betegnet den 18. april 1979, blev jeg så alligevel valgt som formand og har været det siden.

Baggrunden for den grundejerforening, som vi kender i dag, rækker helt tilbage til 1949. Den 1. april det år solgte Landbrugsministeriet på statens vegne et areal på 8,1265 ha til brug for etablering af en haveforening. Arealet er det område, vi kender i dag + det område, hvor Skelgårdsskolens boldbane i dag er beliggende. Området rakte altså helt fra Oliefabriksvej til Ugandavej med hovedindgang fra Ugandavej. Hele arealet var dengang vurderet til 11.400,00 kr., men blev købt for 75.779,68 kr. på et pantebrev mod kaution af Kolonihaveforbundet. Der blev plads til i alt 116 kolonihaver. Mine forældre var med næsten fra starten, og jeg kan huske, at de fortalte, at de købte deres havelod for 600,00 kr., d.v.s. 1,00 kr. pr. m², men så var det altså også bare et stykke brakmark, hvor de skulle bruge uanede timer på at fjerne kvækker og andet ukrudt. Den 1. marts 1950 blev der stiftet en haveforening, og navnet blev "Parcellforeningen, Havebyen Chr. Greens Minde". Dette navn holdt dog ikke så længe og blev ændret til "Parcellforeningen Tømmerup Vang" den 1. oktober 1953. Dengang havde man vedtaget nogle ordensregler, og jeg kan for nostalgis skyld kort citere et par af reglerne: "Tøjtørring i haverne må kun finde sted på søgnedage og kun således, at det ikke virker generende for naboerne". "Hundeejere må ikke "lufte" hundene i foreningens gange og anlæg". "Urenlighed er strengt forbudt". "Sang og støjende adfærd efter kl. 22 er almindeligvis ikke tilladt, og ethvert medlem bør opretholde ro og orden". Haveforeningens nærmeste nabo mod øst var oprindeligt en stor bondegaard, hvor markerne blev dyrket. Her ad vejen blev der så etableret haveforeningen "Virkebo", som fra 1988/89 blev erstattet af "Holdkærparken", som vi kender den i dag. Da Skelgårdsskolen skulle bygges i slutningen af 1960'erne, fik man behov for en boldbane i umiddelbar nærhed af skolen. Det kom til at betyde, at Tårnby Kommune måtte ekspropriere 41 af foreningens haver, således at der kun blev 75 tilbage. Samtidig blev der også etableret indkørsel for biler fra Oliefabriksvej. Efter at gælden til Staten var betalt, og det var også i slutningen af 1960'erne, blev grundene overdraget til eje for de enkelte medlemmer af foreningen. I starten af 1970'erne kom det så på tale, at foreningens område skulle overflyttes fra landzone til byzone og myndighederne begyndte samtidig at kræve, at der skulle

indlægges kloak på området til en fælles toiletbygning, hvilket ville blive en bekostelig affære. Det var i denne forbindelse, at man så begyndte at tænke på, om man ikke i stedet hellere skulle søge om at få byggemodnet hele området. Det var en tanke, der krævede store ressourcer hos den daværende bestyrelse. Tårnby Kommunes idé var, at der skulle bygges ca. 100 sammenhængende rækkehuse på området på grund af de små grundstørrelser. Efter hårde forhandlinger endte det imidlertid op med det, vi kender i dag, men det betød så, at antallet af parceller skulle reduceres fra de tidligere nævnte 75 til 72 parceller. Foreningens legeplads og den ene fælles parkeringsplads, der lå dér, hvor stamvejen, lidt af fællesarealet og nr. 26 og 28 ligger i dag, skulle nedlægges. Til gengæld skulle det nuværende fællesareal ligge dér, hvor der dengang var 3 havelodder. Det skabte en masse bøvvl med frikøb af 3 medlemmer og erstatningsjord til vejramte medlemmer, men det hele lykkedes jo for den daværende bestyrelse. Til orientering kan jeg oplyse, at grundene dengang blev handlet til ca. 50.000,00 kr., excl. byggemodning.

Det var nostalgien, men hvad er der så sket i grundejerforeningens 25-årige liv? På trods af den nye status som grundejerforening måtte foreningen vedblive at være medlem af Kolonihaveforbundet, og det kostede dyrt. Til gengæld kunne bestyrelsen indstille 4 haver til bedømmelse hvert år, hvorefter der blev uddelt en første- og en andenpræmie til de flotteste haver med den sundeste plantevækst. Vi skulle være medlem til den 30/6 1984, men det lykkedes os dog at melde foreningen ud pr. 30/6 1980 mod, at de enkelte medlemmer blev personlige medlemmer de sidste 4 år, men totalt set var det til et væsentligt lavere kontingent, og havebedømmelserne faldt væk. Vi meldte os i stedet ind i Grundejersammenslutningen i Tårnby Kommune pr. 1/1 1981, og der har vi været medlem siden. Vi blev også medlem af Parcelhusejernes Landsforening i 1981, men vi følte, at vi ikke fik ret meget ud af det, så vi meldte os ud igen i 1985.

Der har været mange tanker, ideer og arbejdsopgaver omkring vores fællesareal. Det var oprindeligt meningen, at arealet skulle indgå som en del af et langstrakt grønt område, startende ved os og så helt over til Englandsvej med byggeri på begge sider af denne grønning. I 1979/80 drænedes vi en del af området via pligtarbejde med henblik på etablering af en legeplads. Tårnby Kommune ændrede imidlertid planer for den omtalte grønning for at få et tættere byggeri op mod os, fordi en støjgrænse på 65 dB hindrede byggeri på den østligste del af arealet op mod Englandsvej. Vi prøvede så at få godkendt en udstykning af arealet til byggegrunde første gang i 1981, men kommunen var ikke til at stikke i. I 1995 mente en vejledende afstemning på generalforsamlingen med 18 stemmer mod 6 dog, at vi skulle beholde arealet, men bestyrelsen havde alligevel en føler ude hos kommunen i 1998, hvor beskeden var: "Fællesarealet kan ikke nedlægges".

Vedligeholdelsen foregik i starten ved pligtarbejde, efterfølgende fik vi en aftale med kommunens gartnere, mens det siden 1997 har været Holdkærparkens gartnere, der kører arealet over nogle gange om året. Snerydning på den nordlige side af arealet klarer Holdkærparkens gartnere også, men i de første mange år lavede bestyrelsen hvert år en turnusliste, hvor en gruppe på 4 medlemmer i fællesskab blev tildelt snerydningspligten i én uge af 18 uger i vinterhalvåret. Nogle var heldige, mens andre måtte knokle, men retfærdigheden skete vel fyldest hen over årene, da det ikke var de samme uger, man fik tildelt hvert år. Som nogen kan huske, var der i perioden 1984 til 1987 anlagt 10 nyttehaver på arealet op mod det østlige skel i hele arealets længde ind mod H/F Virkebo. Det fik en naturlig ende, da Tårnby Kommune besluttede, at der skulle lægges en vej hen over arealet ind til Holdkærs Ager. Vi gjorde naturligvis kraftige indsigelser mod denne vejføring, men intet hjalp. Kommunen foretog en ekspropriation og tilbød os en erstatning på 1.000 kr. for areal, tab af beplantning, gener m.v. Det var vi ikke tilfredse med, og via sager hos først Taksationskommissionen og siden Overtaksationskommissionen fik vi tilkendt 70.000 kr. + renter. I den forbindelse prøvede vi også at få kommunen til at overtage restarealet, da vi ikke mente at

kunne udnytte det på samme måde som tidligere. Afgørelsen i den del af sagen gik helt op til Miljøministeriet, men vi er og bliver den lille i sådan nogle sager. I starten kunne man køre hele vejen igennem Holdkærs Ager og ud i Tømmerupvang. Det var vi med til at få stoppet efter et par år, men vi har alligevel senere haft en del problemer med den trafik, der kommer fra Holdkærs Ager og ud på vores vej.

I 1983 vedtog Tårnby Kommune en varmforsyningsplan, der betød, at der skulle være naturgas i vores område. Etableringen skulle finde sted hos os i 1985. Vi var rimeligt fortrøstningsfulde, for man havde besluttet at nedlægge rørføringen i vores østlige fortove. Men.. men.. Dagen før, man skulle starte projektet, fandt man pludselig ud af, at der ikke var plads i fortovene, hvorefter man - uden varsel - begyndte at "ødelægge" vores veje. Vi kunne intet stille op, udover at få standset arbejdet i et par dage. Efterfølgende havde vi store problemer med retableringen efter nedgravningen. Sagen kørte i 3 år.

I 1990 forhandlede vi med Nøragersminde Antenneforening om tilslutning til deres Stofanet. Det faldt imidlertid til jorden - både fordi der var for ringe interesse blandt vore medlemmer og fordi Nøragersminde Antenneforening besluttede ikke at udvide deres forsyningsområde. I 1994/95 blev det så muligt at blive tilsluttet TeleDanmarks kabel-TV-net, da vi opdagede, at man trak ledningerne forbi os ude på Oliefabriksvej. TeleDanmark ville kun indføre kabel-TV i Tømmerupvang, hvis 50% af medlemmerne sagde ja tak. Interessen var ikke 50%, da mange mente, det var for dyrt. Vi fik herefter forhandlet os frem til en væsentlig bedre pris, men nu var kravet en tilslutningsprocent på 60%. Formandens bestående antenner var ved at trænge til udskiftning, så han gjorde en ihærdig indsats for at opnå tilstrækkelig tilslutning, bl.a. ved at gå ud og stemme dørklokker, og det lykkedes til sidst. Før nævnte jeg vores store problemer med HNG med at få retableret vejene efter opgravningen. Kabel-TV entreprisen stod Tria Antenneanlæg for, og forløbet med retableringen gik meget tilfredsstillende, selv om vi havde en del indsigelser. De lavede bare det, vi ankede over, så det var for en gangs skyld en positiv oplevelse.

Vi har også været medvirkende til, at der i 1996 skete en regulering af krydset Kongelundsvej/Oliefabriksvej. Vi bad oprindeligt om lysregulering, men det blev altså til en rundkørsel. Samtidig bad vi om, at der blev etableret et fortov i Oliefabriksvejs sydside fra Gambiavej til Holdkærs Ager. Man etablerede fortovet fra Gambiavej til Aladdinvej, men resten af stykket bliver formentlig ikke til noget foreløbig, da der jo står et hus i vejen på hjørnet af Aladdinvej.

Grundejersammenslutningen i Tårnby Kommune ejede som bekendt Renholdningsselskabet i Tårnby Kommune, som i en længere årrække bl. a. havde sørget for at tømme affaldssække og stå for containerpladserne i kommunen. Tårnby Kommune syntes pludselig, at arbejdet skulle udbydes i licitation. Denne licitation vandt H. C. Svendsen og overtog arbejdet fra 1/1 1998. Renholdningsselskabet trådte i solvent likvidation, og da vi er medlem af Sammenslutningen fik vores grundejerforening 15.359,08 kr. ud af det. Det er som bekendt bl.a. disse penge, vi fester for i dag.

Til slut vil jeg bringe en stor tak til festudvalget - som jo er familierne i nr. 24, 51, 55 og 62. Vil I rejse jer op, så vi kan se jer? Jeg synes I har udført et flot stykke arbejde. Tak skal I have for det. Skal vi ikke give dem "en hånd".

Nu synes jeg, at vi alle sammen skal rejse os op og udbringe et trefoldigt leve for
Grundejerforeningen Tømmerupvang.

Grundejerforeningen Tømmerupvang længe leve - hurra - hurra - hurra.

Ole